Györke Zoltán (Komárom):

Ötvenéves?

Tatán valahonnan előkerült egy pecsét ezzel a felirattal: „Tatai Sporthorgász Egyesület, 1929". Őrzik, de maguk az egyesület vezetői is kételkednek a hitelességében. Egy tény: ha nem is a mostanihoz hasonló, de valamilyen laza horgászegyesülés már 1929-ben létezett a városban, s engedélyeket adott ki, elsősorban a jómódúaknak. Erre még emlékeznek az öreg tataiak, meg arra is, hogy a Cseke-tó közepére a mulatós kedvű Eszterházyak tutajjal húzták be a cigánybandát, hogy ott húzza a nótájukat. Ők létesítették a most legjobb horgászhelyekként kedvelt műszigeteket is. A tataiak elődjüknek tekintik a laza egyesülést...

A sporthorgász egyesület még a felszabadulás után is csupán az Általér folyón, s a kisebb patakokon gazdálkodhatott, mivel az Öreg-tó az állami gazdaságé volt, a Csekén pedig a rendőrség működtetett horgászegyesületet. 1969-ben aztán egyesült a két csoport, s egy évre rá 3000 darab Kínából hozott amurt telepítettek kísérleti céllal a csónakkal járhatatlan, hínáros tóba. Ma már csak a tófarokban található kisebb nádmező. A hatvanas évek közepén a bányaművelés következtében teljesen „elszöktek" a tatai források vizei. Azóta nincs befolyása a Csketónak se. Időnként — a zöldülő vizet felfrissítendő — szivattyúval pumpálnak át némi vízmennyiséget az Öreg-tóból.

Az egyesülés előtt 200 tagja volt az egyesületnek, amikor aztán 1970-ben a város határában létesített ülepítő tavat is megkapták, rohamosan felszökött a létszám. Ma már az 51 hektáros vízterületen az ifikkel együtt — kis híján ezren horgásznak.

Az ülepítő tóba az első évben 170 mázsa, a Csekében növekedésben visszamaradt pontyot helyeztek el. Ezek itt igencsak kedvező életfeltételekre találtak, mert ma már a húszkilós példányok se ritkák. Az Öreg-tó partján az utóbbi években valóságos üdülőváros nőtt ki a fák közt. Az egyesület vezetői azt remélik, hogy 1982-ben „sportvízzé" nyilvánítják a tavat, s ez hosszú évekre megoldja a tataiak—tatabányaiak horgászgondjait. Az ülepítő tó néhány év múlva feltöltődik, de helyette iker derítő-tavat alakítanak ki, a jelenleginél nagyobb területen. A tervek már elkészültek.

A tatai egyesület önfenntartó, egyetlen vállalathoz, üzemhez se kötődik. A területi jegyek teljes bevételét halasításra fordítják; ez tavaly 280 ezer forintot tett ki. Egy főfoglalkozású és két nyugdíjas halőr vigyáz a szabályok betartására. Az utóbbi időben az egész országban híre terjedt, hogy szép fogást ígér a Cseke. Ez év szeptemberéig 72 ezer forint gyűlt össze a napijegyekből. Amikor a rendőrség egyesületétől átvették a tavat, egy szerény nádkunyhó volt a horgásztanya. Ma már vízzel-villannyal-televízióval ellátott csinos kis ház áll a vízparti platánok árnyékában. Ezt, s a derítő tó partján az elmúlt évben kőből készült tanyát is a horgászok építették társadalmi összefogással. Évente kétezer óra társadalmi munkát végeznek a tatai horgászok.

— Legnagyobb gondunk az ivatónevelő tó hiánya — mondja Rácz Ede, az egyesület titkára. — Több megoldással próbálkoztunk (például drótháló val akartuk e célra elkeríteni a derítő egyik szép öblét) eredménytelenül. Pedig ma már nevelőtó nélkül igen költséges a telepítés, a gazdálkodás. Marad a régi sirámunk: ha az Öreg-tó horgászkezelésbe kerülne, a várárkokban kitűnő ivató-nevelő tavat lehetne kialakítani. Másik gondunk, hogy évek óta nem találunk megfelelő embert az ifihorgászok nevelésére.

Az ötvenéves egyesület vizei eddig is sok horgászt vonzottak. S ha az Öreg-tó is horgászkezelésbe kerül — s erre megvan a remény —, akkor Tata a horgászturizmus egyik hazai központjává nőhet.



Süllőző hely a derítő tó kifolyójánál (Györke Zoltán felvétele)

Holecz Ferenc (Nógrád):

Ifjúsági horgásztábor Ráróspusztán

A MOHOSZ Nógrád megyei Intéző Bizottsága, immáron másodízben rendezett ifjúsági horgásztábort az Ipoly közelében fekvő Ráróspusztán. Az 1979. augusztus 10—20-a között a horgásztáborban 37 ifjúsági horgász töltött kellemes napokat. Beck Pál, a MOHOSZ Nógrád megyei Intéző Bizottsága ifjúsági felelősének vállára nehezedett a tábor vezetése, de mint elmondotta — még szabadságának feláldozása árán is —, az elmúlt évhez hasonlóan, szívesen vállalta ezt a megbízatást. Tizenkilenc nógrádi gyermeken kívül, Pest megyéből 10-en, míg Heves megyéből 8-an érkeztek.

Az akácos hegyoldalban kialakított sátortábor lakói tábortűz fényénél, zene és énekszó mellett tartották ismerkedési estjüket. Tíz napon keresztül tartalmas program töltötte ki napjaikat. Szellemi, sport és horgászvetélkedők gyakran váltogatták egymást. A lebonyolításban nagy segítséget nyújtottak, Burgundi István, a szécsényi II. Rákóczi Ferenc HE, valamint Arnóczki Mihály, a tolmácsi Erdőkémia HE ifjúsági horgászai, akik rajparancsnoki megbízatásukat kifogástalanul látták el. Az IB szakelőadói — Ivitz Zoltán és Gőz Béla —, a horgászat írott és íratlan szabályairól tartottak értékes előadást a fiataloknak. A díjazott versenyek közé tartozott az a háromtusa vetélkedő, amely horgászati ismeretekből, táv- és céldobásból, valamint halfogásból állt.